

[Valdemar Sørensen.]

Livsfornødenheder, som den danske Befolkning venter paa for at kunne klare sig Vinteren igennem.

Det, jeg gerne først vil henlede Opmærksomheden paa, er Kulspørgsmaalet. Det er rigtigt, at det ser ud til, at der paa en Maade er gaaet Hul paa dette Spørgsmaal, for saa vidt som der er lovet os Forsyninger, men jeg kan ikke lade være at tænke paa, at det uhyre lille Kvantum, som i Statistikken over Vareomsætningen er opført som indgaaet i Maanederne Januar—August, virker ikke videre opmuntrende. Saa at sige hele Befolkningen staar over for den kommende Vinter med bange Anelser. Man tør nok sige, at Tørveordningen er gaaet i Stykker, og at den Fordeling, der har fundet Sted, dels er saa knap og dels saa ulige, at hvis vi ikke faar flere Brændselsforsyninger og -tilførsler, vil den kommende Vinter blive meget sørgelig. Det er derfor, jeg lægger saa uhyre Vægt paa at faa nogle bestemte positive Oplysninger af den højtærede Udenrigsminister, hvis det kan lade sig gøre.

Hvad er der i alle disse Ting ud over Løfter? Kan vi virkelig vente saa og saa mange Kvanta i November og senere, som den højtærede Udenrigsminister nævnte? Det drejer sig ikke alene om Befolkningens Brændselsforsyning, men ogsaa om meget vigtige industrielle Forsyninger. Et af de store Problemer for os herhjemme er at skaffe Boligbyggeriet i Gang, men det Materiale, vi skal bruge til de Tusinder af Lejligheder, der skal i Gang og knap kommer i Gang før til Foraaret, er afhængigt af, om de industrielle Virksomheder, der skal levere det herhjemme, faar det tilstrækkelige Brændsel. Det er ogsaa afhængigt af, om alle de utallige Materialer af denne Art, der skal bruges i denne Industri, kommer til Stede, og derom har vi intet hørt. Jeg beder den højtærede Udenrigsminister lægge Mærke til, at det for Forholdene herhjemme er et af de vigtigste Spørgsmaal, hvad Tilførsler angaar, som overhovedet eksisterer. Jeg kunde meget godt lide at faa nogle Oplysninger ud over de enkelte Ord, den højtærede Udenrigsminister sagde om Tilførslerne af Træ og andre faa Varer fra Sverige.

Ved Siden af dette Spørgsmaal er der saa Spørgsmaalet om Klæderne, som er det tredie brændende Spørgsmaal i Befolkningens Forsyning. Jeg hørte nok, at den højtærede Udenrigsminister sagde, at der lige var kommet 2 000 t Uld. Jeg tager det blot som et Eksempel. Det er formodentlig de samme 2 000 t, der allerede staar op-

ført i Varestatistikken for Januar—August, og det bliver vel til, naar den kan blive spundet og vævet og gjort færdig, at saadan noget som 10 pCt. af Befolkningen kan faa nyt Tøj. Der skal et uendelig stort Kvantum til, før det fylder noget, baade i Industrien og i Forbruget. Jeg spørger derfor den højtærede Udenrigsminister: Har vi Haab om at faa mere af denne Vare?

Med Bomuldsforsyningerne ser det noget bedre ud, men den Forsyning, der er lovet os, er dog ikke større, end at vi ikke alle sammen kan faa en Skjorte hver. Jeg tror, man regner for lidt med den Nødsituation, der i Virkeligheden er paa disse Omraader. Det er ikke nok at frigive Strøpemark — der skulde jo ogsaa gerne være Strømper i Butikkerne, og det er der som bekendt ikke.

Jeg vil bede den højtærede Udenrigsminister om, hvis det er muligt, at give nogle positive Oplysninger om Mulighederne for at faa den Slags vigtige Forbrugsvarer hjem. Naar vi, der arbejder i Handelen, prøver paa at skaffe os disse Oplysninger udefra, støder vi paa mange forskellige Hindringer, men det var rart at vide, hvordan den Begrundelse, man giver fra engelsk Side for ikke at kunne begynde videre Leveringer her til Landet før om et halvt Aar eller om tre Fjerdingaar, kommer frem, og hvorpaa den hviler. Hviler den paa manglende Tilførsler derovre, hviler den paa Indskrænkninger fra Regeringens Side i Eksporten, og hvorledes kan vi fra dansk Side trænge igennem her og skaffe os nogle større Forsyninger? Jeg tror, den højtærede Udenrigsminister er Mand for at besvare disse Spørgsmaal, om ikke i Dag saa ved en senere Lejlighed. Den kommer ikke i denne Samling, men jeg tror, det vil være nyttigt, at den kommer saa snart som muligt. Jeg takker paa Forhaand, hvis den højtærede Udenrigsminister vil have Ulejlighed med at overveje disse Spørgsmaal. Mange herhjemme venter, ikke af Nysgerrighed, men med Længsel, paa et Svar. Det er vigtigt.

Og herfra kommer jeg saa til det, som jeg tror er den højtærede Handelsministers Domæne. Vi har faaet nok at vide om Forsyninger i Blade og Radio, men det kan ikke siges, at det har været rigtigt alt sammen. Tilsyneladende burde vi allerede være paa Vej til Overflod, og saa er vi efter min Formening, henimod Vinteren, paa Vej til endnu stærkere Mangel end hidtil. Det, jeg vil bede den højtærede Handelsminister om i denne Forbindelse, er det ganske simple ikke at lade Ting tilflyde Pressen eller fortælle Befolkningen Ting, som ikke kan